

[Kurt Brauer.]

get er udtryk for, ligger på den lade side. Der sker faktisk noget i regeringen, der sker noget også i socialministeriet, som forslaget jo direkte henvender sig til.

Det er interessant, at regeringen har valgt at lade økonomi- og budgetministeren være, om jeg så må sige, regeringens ordfører i denne sag. Det antyder, at regeringen har vilje til at se sagen i en større sammenhæng, end forslagsstillerne lægger op til, og det kan der nok være behov for. Men det skal ikke tilsløre den kendsgerning, at forslagsstillerne har megen ære af den stædighed, hvormed de fastholder, at vel kan der være principielle overvejelser i denne sag, som er store og komplicerede, men der er her en lille håndfuld sager, som passende kan tages ud til særstudium og til gennemførelse.

SFs betænkelighed ved forslaget går hovedsagelig på andet led i teksten, hvor man taler om at overdrage kommunerne beføjelsen til at normere personale ved den enkelte daginstitution. Det er næppe tilrådeligt at slippe grebet om disse sager uden at stille i hvert fald et mindstekrav.

I øvrigt skal jeg blot henvise til min tale fra sidste gang, vi behandlede dette forslag, og slutte med at takke forslagsstillerne for genfremsettelsen af forslaget, udtrykke glæde over, at det er kommet, og konstatere, at vi glæder os til at møde forslaget igen i udvalget.

Ordføreren for forslagsstillerne (Simonson): Det er vel egentlig sjældent, at et oppositionsforslag her i folketinget får en så positiv modtagelse fra samtlige ordførere, som tilfældet har været her i dag. Det vil jeg gerne sige de pågældende ordførere tak for.

Denne tak kunne jeg også udtale for 9 måneder siden, nemlig den 14. januar i år, da vi havde den samme sag til behandling. Det, man til gengæld kan beklage, er, at vi til trods for den positive vilje, der tilsyneladende er her i folketinget, ikke er nået nogen vegne — for det må vi vel nok konstatere i dag er tilfældet. Jeg skal heller ikke undlade at takke økonomi- og budgetministeren for en meget interessant, og jeg synes også en meget realistisk, svartale her i dag. Den var nøjagtig lige så interessant og realistisk, som den var den 14. januar i år. Den gav økonomi- og budgetministeren os

ligesom indtryk af, at det forslag, som vi fremsatte, måske var lidt overflødigt, for der var da ingen tvivl om, at det arbejde, som den tidligere regering her havde startet, det ville den nye regering videreføre. Jeg synes nok, man har lov til at sige, at de 9 måneder, der er gået, har bekræftet rigtigheden af, at det var nødvendigt at tage et initiativ.

Økonomi- og budgetministeren har til gengæld i dag ligesom søgt at give det indtryk af, at de problemstillinger, vi rejser i vort forslag her, kun er et enkelt lille hjørne af et stort område. Hertil vil jeg gerne anføre, at det er vi da fuldstændig enige i at det er. Når vi har taget disse specielle områder op, så har det sin baggrund i den rapport, som forhenværende finansminister Ninn-Hansen fremlagde den 31. august 1971. Det blev i rapporten anført, at hvad angik børneinstitutioner og plejehjem, var man i stand til meget hurtigt at gennemføre ændringer, således at man nåede det principielle mål, man havde. Det betyder selvfølgelig ikke, at man ikke interesserede sig for sagen på alle andre områder, på skoleområdet osv., som budgetministeren har været inde på i dag, men det måtte man så tage efterhånden.

Jeg synes også, vi her i dag har fået ret i, at det er nødvendigt at starte det sted, hvor det er lettest at komme i gang, for vi må jo konstatere, at regeringen ikke er kommet i gang endnu på dette område.

Vi kan prøve at se lidt tilbage i tiden. For det første har vi udgangspunktet i den redegørelse, som jeg nævnte før, fra den tidligere finansminister af 31. august sidste år. Det var den, der dannede baggrunden for vort forslag, der blev fremsat den 16. november sidste år — det er altså en jubilæumsdag i dag — et forslag, der kom til første behandling den 14. januar, hvor det fik denne positive modtagelse. I redegørelsen fra finansministeriet af 31. august 1971 fremgik det, at der allerede var udvalgsarbejde i gang på dette område, der vedrører plejehjem og børneinstitutioner, således at man meget hurtigt kunne løse problemerne.

Men da vi fik det forslag, vi fremsatte i november sidste år, til udvalgsbehandling, viste det sig, at dette udvalgsarbejde ikke længere fungerede, og socialministeren nedsatte nye udvalg til at se på denne sag i marts måned. De kom med betænkninger i